اخبار کارگری

رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری:

بازنشستگان تامین اجتماعی هم عیدی ۱۰ میلیون تومانی می‌گیرند

با تصویب هیأت دولت، رقم عیدی کارکنان و بازنشستگان دولت که پیشتر ۵.۵ میلیون تومان در نظر گرفته شده بود، به ۱۰ میلیون تومان افزایش یافت.

«حسن صادقی» رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری بااشاره به این موضوع به ایلنا گفت: بازنشستگان تامین اجتماعی در بحث عیدی از مصوبات هیأت دولت در رابطه با کارکنان بازنشسته دولت پیروی می کنند. هر مبلغی دولت برای پرسنل بازنشسته خود و برای بازنشستگان صندوق‌های تحت پوشش خود در مورد عیدی تصویب می کند، برای بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی نیز صادق است. وی افزود: عیدی بازنشستگان تامین اجتماعی نیز امسال به تبعیت از مصوبه دولت برای کارکنان بازنشسته، دیگر ۵ میلیون تومان نیست و به ۱۰ میلیون تومان می‌رسد. این امر به استناد مصوبه هیات دولت است. به نظر می‌رسد دولت برای اولین بار مصوبه بهتری نسبت به گذشته در رابطه با عیدی داشته که البته با این تورم فعلی، ۱۰ میلیون تومان عیدی تنها تاحدی می‌تواند کام تلخ بازنشستگان را شیرین‌تر کند.

صادقی اضافه کرد: عیدی ۱۰ میلیون تومانی برای تعداد محدود کارکنان بازنشسته دولت بار مالی چندانی ندارد اما در تامین اجتماعی با وجود ۵ میلیون بازنشسته و بازمانده، مبلغ قابل توجهی را شامل می‌شود که وصول این عیدی، همت سازمان تامین اجتماعی و حمایت دولت را می‌طلبد.

رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری تصریح کرد: نکته مهم در این مصوبه این است که سقف عیدی برای همه سطوح بازنشستگان تامین اجتماعی مثل کارکنان دولت ۱۰ میلیون تومان است. کسانی که ۳۰ روزه کامل حقوق بازنشستگی دریافت می کنند، صرف نظر از میزان مستمری خود، همگی از این ۱۰ میلیون تومان بهره‌مند می‌شوند اما آن دسته بازنشستگانی که با سابقه ۱۰ روزه یا ۱۵ روزه (یعنی با سابقه ۱۰ یا ۱۵ ساله یا ۲۰ ساله) بازنشسته شده‌اند و مشمول قوانین سختی و زیان‌آوری نبوده‌اند، قاعدتاً با فرمول تامین اجتماعی کسری از این عیدی را دریافت می کنند. صادقی تاکید کرد: معتقدیم کسانی که زیر حداقل مستمری دریافت می کنند و با حقوق ۱۰ یا ۱۵ روزه بازنشسته شدند، باید از این ۱۰ میلیون تومان بهره‌مند شوند. علت این است که عیدی در حوزه بازنشستگان دولت به صورت یکسان مشمول همه می‌شود و کار درست این است که مانیز مانند بازنشستگان دولت از عیدی یکسان بهره‌مند شویم. البته فرمول تامین اجتماعی متفاوت است ولی وضعیت معیشتی بازنشستگان زیر حداقل بگیر به نحوی است که این عیدی ۱۰ میلیون تومانی می‌تواند اندک مرهمی بر زخم‌های معیشتی آنان باشد.

وی خاطرنشان کرد: به نظر می‌رسد نیازی به مذاکره با تامین اجتماعی برای پرداخت یکسان عیدی نباشد. بهتر است مدیرعامل سازمان با تعامل موثر، کام همه بازنشستگان را با پرداخت عیدی ۱۰ میلیون تومانی شیرین کند.

معوقات بازنشستگان بهداشت و درمان هنوز پرداخت نشده است

جمعی از بازنشستگان بهداشت و درمان که از دانشگاه‌های علوم پزشکی استان‌های مختلف بازنشست شده‌اند، خواستار پرداخت معوقات ۱۵ درصد خود شدند. به گزارش ایلنا، این بازنشستگان می گویند: مدت‌هاست وعده می‌شنویم اما خبری از پرداخت نیست! چرا دولت بودجه و اعتبار کافی برای پرداخت معوقات ما اختصاص نمی‌دهد؟! این بازنشستگان پرسیدند: چرا مدیران صندوق بازنشستگی کشوری نسبت به پرداخت معوقات ۱۵ درصد احکام حقوقی سال ۱۴۰۰ بازنشستگان بهداشت و درمان اقدام نمی کنند؟! آیا چهار سال انتظار کافی نیست؟! بعد از گذشت چندین سال از صدور احکام حقوقی، مدیران صندوق الان منتظر مهیا شدن چه شرایطی هستند تا اقدام کنند و به این انتظار فرسایشی پایان دهند؟

روایت تلخ یک تولیدکننده از آینده‌ای مبهم

اعتراض‌مان شنیده نشد، تهدید هم شدیم

نسرین هزاره مقدم

یک روز بارانی و مه‌آلود در میانه زمستان؛ مه همه جا را گرفته، زمستان است و سرها چنان در گریبان که دست یاری که هیچ، یک لبخند ساده هم از کسی نصیبت نمی‌شود.

هوا مه‌آلود و تاریک است. بارانی که این روزها بی‌وقفه می‌بارد، درد و غم فردا را تشدید می‌کند. وقتی در میانه روز، پای صحبت‌های «علیرضا» می‌نشینم، او آینده‌اش را تاریک، غم‌آلود و از دست‌رفته توصیف می‌کند. انگار چتری از مه غلیظ در مسیر پیش پای او خیمه زده و علامت سوال‌ها آن چنان بزرگ‌اند که هر تلاشی برای یافتن پاسخ، تلاشی بی‌ثمر است.

نام اصلی‌اش علیرضا نیست اما وقتی از روزهای هفتم و هشتم دی‌ماه و ابلاغیه‌های هشداری که بابت پلمب مغازه‌اش گرفته می‌گوید، بلافاصله اضافه می‌کند: در این اوضاع نمی‌خواهم اسم واقعی‌ام رسانه‌ای شود.

مالک یک تولیدی مانتو و یک باب مغازه مانتوفروشی در خیابان جمهوری تهران و کارفرمای ۱۲ کارگر، حالا بیش از یک ماه و ده روز است که کار و کاسبی را تعطیل کرده و با رانندگی اسنپ خرج خانواده را درمی‌آورد اما مصائب او از خیلی قبل‌تر از اینها آغاز شده: «دو ماه حقوق کارگرها را دادم (برای دی و بهمن) و فرستادم‌شان خانه. فعلاً به امید اسفند هستم که کار و کاسبی رونق بگیرد والا باید در کارگاه را بعد از ۲۰ سال کار خودم و پدرم تخته کنم. ملک ما ۷۰ میلیارد قیمت دارد. اگر چند سال پیش می‌فروختم و چند تا آپارتمان می‌خریدم، امروز نباید راننده اسنپ می‌شدم اما من همیشه مخالف دلالی بودم. عقیده داشتم باید کار ایجاد کنم و نان سر سفره کارگرهایم بگذارم ولی چه کنم که نگذاشتند».

گرانی دلار و قامت خمیده تولیدکننده

گرانی قیمت دلار و به دنبال آن نوسان شدید قیمت پارچه، کمر این تولیدکننده را خم کرده: «از آذر بازار خیلی خراب شد. قبل از آن هم چنگی به دل نمی‌زد اما در روزهای وسط آذر وقتی یک بار پارچه به کارخانه‌ای بزرگ که سال‌ها طرف قرار دادم بود سفارش دادم، دو روز بعد، هنوز کالا را نفرستاده، گفتند باید ۲۰ درصد بیشتر پول بدهی چون پارچه گران شده. من این پول غیرقانونی را دادم و در واقع پول زور دادم! اما این قضیه دو بار دیگر هم تکرار شد. دیگر کم آوردم. به‌واقع من و هم‌صنفانم مثل همه کاسب‌ها واقعاً کم آوردیم».

هفتم و هشتم دی‌ماه، کاسب‌ها به نشانه اعتراض، کارگاه‌ها و مغازه‌های محدوده جمهوری تهران را بستند و به خیابان آمدند. علیرضا می‌گوید: در عرض ۲۴ ساعت پیامک هشدار آمد که اگر ۴۸ ساعت آینده باز نکنید، مغازه‌تان پلمب می‌شود. بدون اینکه حرف‌ها و دغدغه‌های ما را بشنوند، تهدیدمان کردند. نمی‌خواستیم باز کنیم اما اعتصاب‌شکن‌ها کار را خراب کردند. در کارگاه را باز کردم اما کار ممکن نبود. به‌رغم این همه اعتراض، باز هم دلار روزبه‌روز و بی‌وقفه گران شد. پارچه هم گران شد و من برای اینکه کارگرانم بیکار نشوند، حقوق دو ماه‌شان را پیش پیش از جیب دادم و فرستادم‌شان خانه».

او که حالا بُغضی تلخ صدایش را خش انداخته می‌گوید: من عقیده دارم نان کارگرهایم را می‌خورم. آنها هستند که کارگاه را با عرق جبین سر پا نگه داشته‌اند اما وقتی نتوانم پول پارچه بدهم، چطور مانتو بدوزیم؛ چرخ‌ها از کار می‌ایستد.

علیرضا اضافه می‌کند: اعتراض کردیم ولی فایده نداشت و فقط تهدید شدیم. رئیس جمهور گفت صدای معترضان را می‌شنویم! یک جلسه فرمایشی گذاشتند، اعتراض‌ها را سرکوب کردند و دلار همچنان بالا و بالاتر رفت....

او در ادامه صحبت‌ها از کارگرهایش می‌گوید، یکی مادرش بیمار است، آن یکی اگر اضافه کار نباشد نمی‌تواند کرایه خانه بدهد و دیگری روزی سه ساعت در رفت و آمد است تا نان سر سفره ببرد. بعد از این روایت‌های تلخ اضافه می‌کند: «الان من و دو تا از کارگرهایم راننده اسنپ شدیم، دو تا پیک موتوری و آنهایی که موتور هم ندارند، خانه نشسته‌اند، به امید فردایی که معلوم نیست اصلاً از راه برسد».

زیان‌هایی که تمامی ندارد

تولیدکننده‌های خُردی مثل علیرضا، در این سال‌های سخت، کار را با چنگ و دندان حفظ کرده‌اند. او در زمان جنگ ۱۲ روزه و تعطیلی موقت کارگاه، ماشین زیر پایش را ۳ میلیارد فروخته تا چک‌هایش را پاس کند و حقوق کارگرها را بدهد. حالا می‌گوید همان ماشین ۶ میلیارد شده، یعنی ضرر اندر ضرر.

این تولیدکننده بیکار می‌گوید: برای سرپا ماندن تولید کلی هزینه دادیم. برای اعتراض هم هزینه دادیم. کمترین هزینه را من دادم که فقط اسمم در لیست سیاه رفت و مجبور شدم به زور در کارگاه را باز کنم. برخی از شاگرد مغازه‌ها و آشنایانم را می‌شناسم که فوت شدند....

اما این همه هزینه نتیجه‌ای هم نداشت. «شب عید است اما بازار نیست. این وضعیت در ۲۰ سال اخیر که کف بازار بوده‌ام بی‌سابقه است»؛ اینها را می‌گوید چون همچنان نگران آینده است، نمی‌تواند نباشد، زندگی خودش، خانواده‌اش و دوازده خانواده دیگر به بازاری پرآشوب گره خورده، بازاری که حتی شب عید هم فروش ندارد.

روایت این مرد زخم‌خورده در یک روز مه‌آلود زمستانی، یک روایت دسته‌جمعی‌ست. این در دها مثل سلول‌های مرده یک زخم کهنه، هزاران بار تکثیر شده‌اند، همه‌جا هستند.

او آخر حرف‌هایش در فضایی نیمه تاریک می‌گوید: «خیلی غمگینم، برای خودم، برای دیگران.... من و امثال من اگر اهل دلالی و پارتی‌بازی بودم، الان میلیاردر بودیم و پول روی پول می‌گذاشتیم». سپس چند ثانیه‌ای نگاه سردش را به افق مه گرفته می‌دوزد و ادامه می‌دهد: «حالا چی می‌شه، آخر و عاقبت‌مون چی می‌شه؟ من، کارگرهام، بازاری‌ها و همه مردم...».

خبر

اعتراضات کارگران یک پالایشگاه پارس جنوبی وارد پنجمین روز شد

روز یکشنبه (نوزدهم بهمن‌ماه) کارگران پالایشگاه دهم مجتمع گاز پارس جنوبی برای پنجمین روز متوالی در اعتراض به شرایط رفاهی، دست به اعتصاب زدند.

به گزارش ایلنا، این اعتصاب پنج‌روزه، واکنشی مستقیم به فشارهای مضاعفی‌ست که بر زیست‌روزمره کارگران سایه افکنده است. براساس اظهارات منابع کارگری، «افزایش غیرمنطقی تراکم جمعیتی در خوابگاه‌های کارگری» و نادیده گرفتن حریم خصوصی، صبر نیروی کار را لبریز کرده است. این در حالی‌ست که در خارج از محیط کارگاه نیز تورم افسارگسیخته و افزایش سرسام‌آور نرخ اجاره‌بها و مسکن در شهرهای میزبان صنعت نفت (جم، کنگان و عسلویه) عملاً امکان سکونت مستقل را از بسیاری از کارگران سلب کرده است.

همزمان با بحران مسکن، عدم پرداخت هزینه قطع امکانات (حق کمپ یا خوابگاه) و «تواقص جدی در پرداخت کامل اضافه کارها» از دیگر محورهای اصلی این اعتراض صنفی‌ست.

به گفته کارگران حاضر در محل، آنچه بر نارضایتی کارگران افزوده، رویکرد غیرمسئولانه برخی مدیران و مسئولان مربوطه است. گزارش‌ها نشان می‌دهد که در پاسخ به این اعتصاب و مطالبات مطرح شده، کارگران به جای دریافت پاسخ روشن، با ادبیات تهدیدآمیز مواجه شده‌اند. ظاهراً مسئولان امر به جای حل مسأله، اعلام کرده‌اند که در صورت تداوم اعتصاب، نه تنها کسورات در اضافه کار اعمال خواهد شد، بلکه فضا را بر کارگران تنگ‌تر خواهند کرد.

این اعتصابات ریشه در نادیده گرفته شدن‌های مکرر دارد. پیشتر و در هجدهم آذرماه، تجمعی عظیم با حضور بیش از ۵ هزار نفر از کارگران پیمانکاری مجتمع گاز پارس جنوبی برگزار شد. با این حال، با گذشت چندین ماه از آن اجتماع بزرگ، نه تنها گره‌ای از مشکلات کارگران باز نشده، بلکه کارفرمایان و نهادهای ذی‌ربط با اتخاذ سیاست «بایکوت خبری» و افزایش محدودیت‌ها، سعی در خاموش کردن صدای مطالبه‌گری داشته‌اند. در ماه‌های اخیر نیز بارها برای عقب راندن کارگران از حقوق قانونی‌شان تلاش شده است.

کارگران پیمانکاری پالایشگاه‌های دوازده‌گانه پارس جنوبی سال‌هاست که در اعتراض به بی‌توجهی‌ها فریاد برآورده‌اند. این کارگران سال گذشته نیز در هفته‌های متوالی تجمعاتی برگزار کردند که با شنیدن وعده پیگیری مطالبات و حل مسائل، برای مدتی این اعتراضات متوقف شد. اکنون که توخالی بودن آن وعده‌ها آشکار شده، نارضایتی‌ها بار دیگر خود را نشان داده است. کارگران معترض می‌گویند تا زمانی که به مطالبات قانونی و به‌حق خود دست نیابند، این چرخه مطالبه‌گری با قدرت ادامه خواهد داشت.

خبر

نماینده کارگران:

رانندگان استیجاری، بدون دلیل از تبدیل وضعیت جا ماندند

چندی پیش روابط عمومی سازمان اداری استخدامی کشور اعلام کرد که براساس دادنامه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری کشور، رانندگان استیجاری مشمول طرح تبدیل وضعیت نمی‌شوند. این سازمان اعلام کرد که ادعای این رانندگان در رابطه با «پیشرفت ۸۰ درصدی کار» ادعایی ناصحیح است.

«حسن آقایی» نماینده رانندگان استیجاری ایثارگر، ادعای این سازمان را «کذب» دانست و گفت: مطابق قانون مصوب مجلس در سال ۱۴۰۰، ماده ۲۱ قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران، بند(د)، کلیه اشخاصی که باهر عنوانی در دستگاه‌های دولتی و شرکت‌های وابسته به دولت مشغول به کار بوده و تا پایان بهمن‌ماه ۱۴۰۰ اشتغال داشته‌اند، مشمول این قانون می‌شوند.

وی ادامه داد: براساس بخشنامه سازمان اداری و استخدامی کشور به شماره ۱۳۷۵۸ مورخ خرداد ۱۴۰۰ و همچنین بخشنامه شماره ۶۸۱۳۵ مورخ اسفند ۱۴۰۰، رانندگان استیجاری که به‌صورت تمام‌وقت با دستگاه‌های دولتی و شرکت‌های وابسته به دولت همکاری داشته‌اند، صراحتاً مشمول تبدیل وضعیت موضوع قانون مذکور هستند.

آقایی گفت: براساس همین قانون و بخشنامه‌ها، حدود ۸۰ درصد از رانندگان استیجاری در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ بدون طرح شکایت در دیوان عدالت اداری، تبدیل وضعیت شده‌اند. متأسفانه ۲۰ درصد باقیمانده به دلیل قصور و تعلل برخی دستگاه‌های اجرایی، مشمول تبدیل وضعیت نشده و پرونده‌های آنان معطل مانده است.

نماینده رانندگان استیجاری کشور تأکید کرد: در ادامه، صدور یک نظر مشورتی از سوی سازمان اداری و استخدامی کشور با امضای «یزدان‌پناه» که حسب اطلاع با هماهنگی دیوان عدالت اداری انجام شده، بهانه‌ای برای برخی دستگاه‌ها فراهم کرده تا از اجرای قانون در خصوص رانندگان جامانده خودداری کنند، در حالی که این اقدام موجب تبعیض آشکار میان ایثارگران شده زیرا اکثریت مشمولان تبدیل وضعیت شده‌اند و تنها گروهی اندک از حق قانونی خود محروم مانده‌اند، آن هم در شرایطی که مراحل گزینش و اداری آنان تکمیل شده بود.

آقایی بیان کرد: با ورود سازمان بازرسی، موضوع مجدداً بررسی و نهایتاً با دستور رئیس جمهور، در استان سیستان و بلوچستان ۷۰۰ نفر از رانندگان استیجاری ایثارگر جامانده در سال ۱۴۰۴ (اسفندماه) تبدیل وضعیت شدند. این در حالی‌ست که رأی وحدت رویه دیوان در دی‌ماه ۱۴۰۳ صادر شده و این افراد هم اکنون مشغول به کار هستند که خود گواه روشنی بر شمول قانون نسبت به رانندگان استیجاری است.

آنلاین

اتفاق روز

میزبان‌های مهمان

امشب، تقویم فوتبال آسیا شاهد یکی از غریب‌ترین پرده‌های خود است؛ شبی که در آن «میزبان» بودن تنها یک واژه تشریفاتی روی کاغذ است و دو قطب بزرگ فوتبال ایران، فرسنگ‌ها دورتر از خانه، برای غرور و صعود می‌جنگند.

در ورزشگاه «آل‌مکتوم» دوبی، آبی‌های پایتخت در حالی به مصاف الحسین اردن می‌روند که سایه سنگین نتایج سینوسی هفته‌های اخیر روی دوش ریکارد وساپینتو سنگینی می‌کند. مرد پرتغالی که به هیجان‌های لب خط مشهور است، حالا باید این شور را به تمرکزی مرگبار تبدیل کند. الحسین رقیب ساده‌ای نیست؛ آنها همان تیمی هستند که در مرحله گروهی، سپاهان را در اردن زمین گیر کردند و نشان دادند در استفاده از فضاهای مرده استادند. استقلال که پیش از این برابر الوحدات اردن، طعم تلخ تساوی در لحظات آخر را چشیده، خوب می‌داند که غفلت برابر الحسین، یعنی باز گذاشتن راه نفوذ برای تیمی که با اعتماد به‌نفس قهرمانی در لیگ اردن به امارات آمده است. برای ساپینتو، این بازی فراتر از یک مرحله حذفی، آزمون بقا در قلب هواداران است.

کمی آن سوتر در قطر، تراکتور در یکی از عجیب‌ترین میزبانی‌های تاریخ، باید در ورزشگاه «جاسم بن حمد» به مصاف السد برود؛ یعنی بازی در زمین حریف، آن هم در حالی که نام تراکتور به عنوان میزبان ثبت شده است! شاگردان دراگان اسکوچیچ که با ۱۴ امتیاز صعودشان را قطعی کرده‌اند، حالا در قامت یک مدعی تمام‌عیار به میدان می‌روند. تراکتور بی‌شکست این فصل، تنها یک ماموریت ناتمام دارد؛ تعقیب الهلال ۱۸ امتیازی. اسکوچیچ که ثابت کرده در بازی‌های بزرگ شطرنج‌باز ماهری است، احتمالا با ترکیبی از آرامش ناشی از صعود و عطش صدرنشینی، تیمش را روانه میدان می‌کند. رویارویی با ستاره‌هایی مثل اکرم عفیف در خاک قطر، محک بزرگی برای خط دفاعی تراکتور است که تا اینجای کار، مستحکم‌ترین دژ لیگ نخبگان بوده است.

سیتی توانست با شکست دادن لیورپول در خانه، به قهرمانی امیدوار بماند

جنون در آنفیلد

آریا طاری

آنفیلد یک‌شنبه شب شبیه هیچ شب دیگری نبود. ابرها چنان پایین آمده بودند که انگار می‌خواستند شاهد نزدیک‌ترین تقابل تاریخ مدرن لیگ برتر باشند. برای هواداران لیورپول، این فقط یک بازی نبود؛ فرصتی بود برای اثبات اینکه دوران پسا-کلوپ با آرنه اسلوت، همچنان با همان هیولاهای ذهنی ادامه دارد. برای سیتی، این یک ماموریت غیرممکن بود؛ پیروزی در ورزشگاهی که سال‌هاست به گورستان رویاهای پپ تبدیل شده بود.

شطرنج در لبه پرتگاه

آرنه اسلوت با آن چهره آرام و متفکر، شبیه جراحی بود که می‌خواست با کم‌ترین برش، قلب حریف را خارج کند. او لیورپول را با سیستمی منعطف چیده بود؛ پرس سنگین در ۲۰ دقیقه اول و سپس عقب‌نشینی هوشمندانه. اسلوت می‌دانست که اگر به سیتی فضا بدهد، توسط پاس‌های مکرر تله‌گذاری می‌شود. اما پپ؛ برعکس، این بار ناآرام‌تر از همیشه بود. او می‌دانست که آرسنال با پیروزی پر گل روز قبل، فاصله را زیاد کرده است. پپ در نیمه اول مدام با میکل آرتتا (در ذهن خود) می‌جنگید. او تیمش را با یک دفاع سه نفره کاذب به میدان فرستاد تا میانه زمین را از لیورپول بگیرد. درگیری لفظی این دو در دقیقه ۶۰ بر سر یک پرتاب اوت، نمادی از تنش جاری در کنار خط بود. اسلوت با لبخندی کنایه‌آمیز و پپ با فریادهایی که رگ گردنش را برجسته کرده بود.

از عرش تا فرش

اگر قرار باشد برای این بازی یک قهرمان تراژیک انتخاب کنیم، کسی جز شماره ۸ لیورپول نیست. لحظه اوج؛ در دقیقه ۷۴، وقتی او پشت توپ ایستاد، تمام استادیوم می‌دانست چه در راه است. ضربه او نه یک شلیک، بلکه یک پیام بود. توپ چنان چرخشی داشت که حتی دوربین‌های فوق سریع هم در شکار مسیرش ناتوان بودند. وقتی توپ به تور بوسه زد، سوبوسلای به سمت دوربین‌ها دوید و دستانش را باز کرد؛ گویی می‌خواست تمام عشق شهر را در آغوش بکشد. اما لحظه سقوط؛ فوتبال بی‌رحم است. در دقیقه ۹۰+۱۳، همان پاهایی که آن سوپر گل را ساخته بودند، در یک لحظه از کار افتادند. کشیدن پیراهن ارلینگ هالند در حالی که او به سمت دروازه خالی می‌دوید، تصمیمی از سر استیصال بود. کارت قرمز مستقیم کریگ پاوسون، پایان تلخی برای مردی بود که تا مرز جاودانگی رفته بود. او با چشمانی خیس و سری پایین زمین را ترک کرد، در حالی که هواداران همچنان نامش را فریاد می‌زدند.

جادوگر ریزنقش

برنارد و سیلوا نقش روح سیتی را بازی کرد. او در تمام نقاط زمین دیده می‌شد؛ یک لحظه در حال تکل زدن زیر پای صلاح و لحظه‌ای دیگر در حال طراحی حمله. گل تساوی او در دقیقه ۸۴، کلاس درس جای‌گیری بود. در حالی که همه مدافعان لیورپول محو تماشای قامت هالند بودند، برنارد و مثل یک سایه از پشت سر آنها خزید و توپ را به جایی فرستاد که آلیسون حتی فکرش را هم نمی‌کرد. او پس از گل به جای جشن گرفتن، سر هم تیمی‌هایش فریاد می‌زد تا سریع‌تر به دایره میانی برگردند. این همان ذهنیتی است که سیتی را در این سال‌ها در اوج نگه داشته است.

غول آبی پوش

هالند تا دقیقه ۹۰ بازی، یکی از ضعیف‌ترین نمایش‌های فصلش را داشت. کوتاه و فن دایک او را در یک قفس فیزیکی حبس کرده بودند. اما تفاوت ستاره‌های بزرگ با دیگران در همین یک لحظه است. وقتی پنالتی اعلام شد، فشار روی دوش هالند معادل چندین تن بود. او نه تنها باید بازی را می‌برد، بلکه باید طلسم گل نزدن در آنفیلد را هم می‌شکست. نگاه او به آلیسون قبل از ضربه، شبیه نگاه یک شکارچی به طعمه زخمی بود. ضربه او محکم نبود، اما دقیق بود. هالند با این گل، نه تنها سه امتیاز را گرفت، بلکه به لحاظ روانی، سد بزرگی را در مسیر حرفه‌ای‌اش تخریب کرد.

فاجعه و رستگاری

بکر برابر دونارومار؛ دروازه‌بانی در چنین سطحی، راه رفتن روی لبه تیغ است. دروازه‌بان لیورپول در تمام بازی فوق‌العاده بود. دو تک‌به‌تک را از فودن گرفت. اما آن خروج دیرهنگام در دقیقه ۹۲... آلیسون برای لحظه‌ای تردید کرد و همین تردید، به قیمت شکست لیورپول تمام شد. برخورد او با ماتئوس نونس، یک پنالتی بی‌بحث بود. او که همیشه فرشته نجات سرخ‌هاست، یک‌شنبه شب در نقش پاشنه آشیل ظاهر شد. اما دوناروما؛ در سمت دیگر، سنگربان ایتالیایی سیتی نشان داد چرا پپ برای جذب او پافشاری کرده بود. سیو او در دقیقه ۹۶ روی شلیک مک آلیستر، چیزی در حد معجزه بود. او با قد دو متری‌اش چنان به سمت گوشه پایین شیرجه زد که انگار جاذبه زمین بر او اثری ندارد. آن سیو، در واقع گل پیروزی سیتی بود.

دلیل برتری

بسیاری معتقدند لیورپول مستحق باخت نبود، اما آمار و جزئیات چیز دیگری می‌گویند. وقتی بازی گره خورد، پپ، ریان چرکی و ماتئوس نونس را به زمین فرستاد. هر دو بازیکن در گل دوم نقش مستقیم داشتند. در مقابل، تعویض‌های اسلوت بیشتر جنبه تدافعی داشت تا حفظ نتیجه، که باعث شد ابتکار عمل در ۱۰ دقیقه پایانی به دست سیتی بیفتد. لیورپول بعد از گل سوبوسلای، بیش از حد احساسی بازی کرد. آنها به جای مدیریت بازی، تحت تاثیر جو ورزشگاه به دنبال گل دوم رفتند و همین موضوع باعث شد در ضدحملات آسیب‌پذیر شوند.

واما جدول

سیتی حالا ۵۰ امتیازی است و آرسنال ۵۶ امتیازی را بالای سر خودش می‌بیند. امیدوار است که آرسنال در بازی‌های حالا حالا سیتی سخت ماه هم مارس امتیاز از دست بدهد. لیورپول هم حالا باید نگران سهمیه باشد، چراکه تیم‌های زیادی سایه به سایه آنها حرکت می‌کنند. بازی یک‌شنبه‌شب ثابت کرد چرا لیگ برتر انگلیس پربیننده‌ترین لیگ جهان است. در شبی که ستاره‌ها درخشیدند، قلب‌ها شکست و رکوردها جابه‌جا شد، برنده اصلی فوتبال بود. آنفیلد اگرچه این هفته غمگین به خانه رفت، اما شاهد نمایشی بود که تا دهه‌ها درباره‌اش صحبت خواهد شد. پپ گواردیولا در حالی که زیر باران شدید به سمت رختکن می‌رفت، روبه دوربین‌ها فقط یک جمله گفت: «این، ذات فوتبال است؛ تا آخرین ثانیه نفس بکش!»

آگهی دعوت مجمع عمومی سالانه انجمن صنفی کارگری گچ کاران شهرستان شهریار

اولین مجمع عمومی عادی سالانه نوبت اول انجمن صنفی مذکور روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۸ ساعت ۲ بعدازظهر درمحل شهریار-میدان فرمانداری مجتمع تجاری اداری آسمان طبقه زیرین پلاک ۴ برگزار می گردد.

ازکلیه اعضای محترم دعوت می شود درجلسه مذکورشرکت نمایند.

ضمنا افرادی که مایل به عضویت درهیئت مدیره ویا بازرسین می باشند می توانند ۴۸ساعت قبل از برگزاری مجمع تقاضای کتبی خود را تحویل هیئت مدیره انجمن نموده ورسید دریافت نمایند.

دستورجلسه: ۱-استماع گزارش هیات مدیره وخزانه دار ۲-انتخاب اعضای اصلی وعلی البدل هیات مدیره وبازرسان ۳-سایرمواردی که برصلاحیت مجمع عمومی می باشد.

هیات مدیره انجمن

آگهی

شناسه آگهی: ۲۱۲۱۷۸۱

در اجرای ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی فاقد سند رسمی مصوب ۹۰/۹/۳۰ اسامی اشخاص حقیقی و حقوقی و افراد یکه نسبت به مورد تقاضای آنان رای مبنی بر صدور سند رسمی صادر شده است برای اطلاع عمومی آگهی در صورتی که اشخاص ذینفع به آراء اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند و ظرف یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نموده و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد و در صورت عدم اعتراض و عدم گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت نموده و صدور سند مالکیت نیز مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نمی‌باشد. رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۵۰۰۲۰۱۲۶۴۸ - ۱۴۰۴/۱۰/۲۵ آقای محمد رضائی فرزند حسین در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی بمساحت ۷۷۷.۳۰ متر مربع که مقدار ۶۲/۰۹ مترمربع آن در حریم رودخانه قرار دارد قسمتی از پلاک ۶۴ فرعی از ۲۰۳۳ اصلی بخش ۱۱ ثبت شهرستان تفرش.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۲۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۰۶

رئیس ثبت تفرش- معزی نیا